

ת"פ 11104/08 - מדינת ישראל נגד מימון מלכה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14-08-11104 מדינת ישראל נ' מלכה

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רעת בן משה
נגד

הנאשם מימון מלכה
ע"י ב"כ עו"ד טלי גוטليب

זכור דין

השתלשלות ההליך:

- ביום 16.12.04, במסגרת הסדר טיעון דין לא הסכמת עונשיות, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן והורשע מפי חברתי, כב' השופט בן-ארי, בעבירה של חבלה כשהעברית מזוין, לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
- לפי המoscמם, הופנה הנאשם לשירות המבחן והוגשו בענינו ארבעה تسקרים, מהימים 15.06.17 ו-10.05.18-10.12.18, 21.11.17 הממושך, הציע נקיטתו של אפיק טיפולי-שיקומי, והמליץ על ענישה שעיקרה צו של"צ בהיקף של 250 שעות או מאסר קצר לRICT בעבודות שירות, ולצד ענישה קונקרטית זו, גם העמדה במבחן ופיקוח.
- בדיוון ביום 16.07.18 שהתקיים בפני כב' הש' בן-ארי, לאחר קבלת תסקיר מעודד (10.05.18), עטרה הסניגורית המלומדת להפניית הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר משלים ולהפניהו על עבודות שירות. ב"כ המאשימה מסרה עמדתה כי "אין התנגדות לৎסקיר משלים ולהחות דעת ממנה", ונינתנה החלטה לדחית הדיוון ולקבלת תסקיר נוסף וחנות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות. באותו מועד הועבר התקיק ונקבע בפניו לשימוש הטיעונים לעונש.
- עתה לפני, פרט לৎסקירים, גם חוות דעת מיום 11.12.18 ולפיה כשיר הנאשם לRICT מאסר בעבודות שירות; רישום פלילי של הנאשם [תע/1]; תעודה רפואי לגבי הנפגע א.ל. [תע/2]; לוחות תצלומים וביהם תיעוד הפגיעה בנפגע א.ל. ובפגיעה ס.ס. [תע/3]; הצהרת הנפגע א.ל. מיום 06.02.19 [תע/4]; ועדותו של מר עומר הררי ביום 14.05.18 לזכות הנאשם [פרוטוקול, ע' 13-14].
- ביום 18.02.19 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש:

התובעת המלומדת טענה למתחם עונשי הולם בין שנה לבין ארבע שנים מאסר בפועל ועטרה לעונש של 14 חודשים

עמוד 1

מاسر בפועל כעונש עיקרי, ולצדו מاسر מותנה, קנס ופיצוי הנפגעים;

ההגנה טענה למתחם עונשי הולם בין שישה חודשים, שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 18 חודשים מאשר, ועתה לעונש העיקרי שישה חודשים שירות בעבודות שירות, ולצדו מاسر מותנה וצו מבחן;

6. לא ניתן להתעלם מהנסיבות היתריה של הליך זה, שבו הוגש כתב האישום כבר באוגוסט 2014, סמוך לאחר מעשי העבירה, והנה אנו בפברואר 2019:

א. צבר נסיבות יהודית, שאינו תלוי בנאשם דווקא, גרם לתופעה בלתי-רצואה זו;

ב. הנאשם, כפי שיפורט בהמשך, לא בזבז את הזמן אלא השكيיע אותו בהtagיות לטיפול, שתוצאותיו החשובות מתוארכות בתפקידים;

מעשי הנאשם:

1. ביום 14.08.06, בעקבות ריב בין בנו של הנאשם לבין חבריו וביהם הנפגעים, שהיו אז נערים כבני ארבע-עשרה, הסתלק הבן מהמקום וחזר בלווית אביו הנאשם.

2. הנאשם הכה באגרוףו בנגע א.ל., הפילו ארצתה והחל בועט בו, עד שהחבריו של הנגע הצליחו להדוף את הנאשם והוא הסתלק מהמקום.

3. הנאשם חזר שוב למקום בלווית אשתו וכשהוא נושא פטיש ומפתח צינורות, הכה בראשו של א.ל. באחד מכליו, וכך גרם לו לפצע חרף באורך של כשני ס"מ ובסביבו המטומה.

4. הנאשם ברוח מהמקום וחוורת הנערים דלקה אחראי ותקפה אותו, ובמהלך האירוע הנני הנאשם את אחד מכליו, פגע בנגע ס.ס. וכך גרם לו לפצע פתוח סמוך לעצם הבריח [תצלומים, תע/3].

5. א.ל. אושפז להשגחה והפצע בראשו נתפר בסיכות [תצלומים, תע/3; סיכום אשפוז, תע/2].

נסיבות העבירה - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. העבירה בה הורשע הנאשם מגנה על הערכיהם של שמירת הגוף והבריאות, יחד עם הגנתה על אוטונומית האדם על גופו חלקו החוקית לכבוד-אדם. החשש המוגבר לפגיעה בערכיהם אלו בנסיבות כליה פוגעני הוביל את החוקיק לקבע כפל-עונש לעבירה המבוצעת כשהעברית נשאה נשק חם או קר, ובכלל זה גם כלים שייעודם אחר ביד העבריין הפכו לכלי משחית.

2. מדיניות הענישה מחייבת עונשי מاسر כגורם חובלנים, וכתמרור התראה בפני האלים המתאים לקעקע את תחושת הביטחון הציבורי. הענישה הנוגעת עוקבת כלל אחרי מדיניות זו בהטלת עונשי מاسر, בין אם לריצוי בעבודות שירות ובין אם לריצוי בכלליה:

א. כshedover בתקיפה תוך שימוש בחפץ קר, דוגמת מוט או קרש, וכשהלא נגרם נזק חמור וمتמיד, הענישה הנוגעת משתרעת בעיקרה מחודי מסר ספורים לרצוי בעבודות שירות, ועד 18 חודשים מסר בפועל:vr או ת"פ 14-04-335954 **מ.י. נ' מאיר** (2016) וע"פ 16-07-28087 **מאיר נ' מ.י.** (2016), מקרה בו נקבע מתחם שתחלתו בעבודות שירות בגין תקיפה בקרש שגרמה לשבר מסווג בידי של הנגע;ת"פ 14-10-51666-**מ.י. נ' אל' (2016)**: הכאה בחזקה בקרש שגרמה לנפילה ולהטומה, נקבע מתחם שבין 3 חודשים מסר בעבודות שירות לבין 15 חודשים מסר בפועל;ת"פ 13-10-62295-**מ.י. נ' טלייז** (2016): תקיפה נשכחת בקרש שגרמה לחבלות מרובות ללא שברים, נקבע מתחם שבין מסר מותנה לבין 8 חודשים מסר בפועל (העונש הופחת בערעור);ת"פ 14-08-10119-**מ.י. נ' קניג (2015)**: תקיפת קטן מתוכנת עם אלה, שגרמה לחבלות קלות, נקבע מתחם שבין ארבעה חודשים בעבודות שירות לבין 18 חודשים מסר;ת"פ 13-01-23211-**מ.י. נ' אלמו (2014)**: תקיפה נשכחת בקרש שגרמה לחתקים ולחבלות ללא שברים, הוטל עונש מוסכם של 6 חודשים מסר בעבודות שירות;ע"פ 11-08-41309-**מעודד נ' מ.י.** (2011): תקיפה נשכחת לרבות באמצעות מקל, עקב סכוסר נהגים, שהותירה נזק מתמיד ללא שברים, בערעור הופחת עונשו של הנאשם מ-6 ל-4 חודשים מסר בעבודות שירות;

ב. אלא, גם בהתייחס רק לטיב התקיפה השנייה, של הכאה בראשו של אדם בכל עבודה, ללא כל נסיבה מחמירה נספתן, נמצא כי מנגד הפסיקה שהובא לעיל אינם הולם כלל, והענישה המוכתבת והנוגעת חמורות באופן ניכר. דוגמה אחת מני רבות, בה הובילת תקיפת אדם בראשו באמצעות כלי-עבודה לענישה מחמירה, ראו ע"פ 12/4061-**בדארנה נגד מ.י. (2012)**, ובעקבותיו ע"פ 14/7475-**מהדי נ' מ.י.** (2014) וע"פ 16/759-**ג'בארין נ' מ.י. (2016)**;

3. בקרה דין מתקיימים מספר מדרדי חומרה קשים:

א. הנאשם תקף ופצע שני נפגעים, נערים צעירים;

ב. תקיפתו של אל. נעשתה באופן מתוכנן, כשהנאשם הגיע למקום פעמיים, ודעתו לא התקorraה גם לאחר התקיפה הפרועה באגרוף וবבויות, עד ששב עם כל משחית שהביא עמו לצורך זה, ושב ותקף;

ג. תקיפת הנאשם את אל. באמצעות כלי כוונה בראשו של הנער, תקיפה אכזרית שתוצאותיה עלולות להיות הרות אסונות;

ד. ועוד הכה הנאשם בס. באמצעות כלי ופצע גם אותו;

4. הנזקים הפיזיים הקונקרטיים היו חמורים, אך להויריו חבלות מתמידות. לאvr הנזקים הנפשיים שגרם הנאשם לנפגעים - קל לשער את הכאב, הפחד והעלבן שחשו הנפגעים, ואף את אובדן של תחושת הביטחון, שווידאי שהתמידו גם לאחר שנרפאו חבלות הגוף. נאמנים עלי דברי הנגע אל., שתיאר את עצמת הטראותה שנגרמה לו והتبטאה גם בנשירת שער, בנוסף למזכקה נפשית והtanתקות חברתיות. הנגע

נדרש לטיפול ותמייה עד ששים את חייו והגשים חלומו להתגייס לשירות צבאי [הצהרת נפגע, תע/4].

5. כל אלה מחייבים קביעתו של מתחם עוני מחייב, בין עשרה לבין שלושים ושישה חודשים מסר, כעונש עיקרי.

חריגת מתחם העונש ההולם מטעמי הסתמכות ומטעמי שיקום:

עמדת המדינה והחלטת כב' הש' בן-אריה:

1. כמו בא לעיל, בישיבת יום 16.07.18, הסכימה המדינה להפניה הנאשם למומנה על עבודות השירות, בדברים מפורשים ולא כל הסתייגות. באותו מעמד ולאחר שמיעת ב"כ הצדדים, הורתה כב' הש' בן-אריה על הפניה הנאשם למומנה.

2. כיום טעונה המשימה שאין לראות בדברי באת-כוחה הסכמה להשתתף עונש של עבודות שירות, וمبקשת לגוזר את עונשו של הנאשם למאסר ממושך בכליה. וכך בדבירה: "אכן בא כוח המשימה הגברת סטי אמרה שאין התנגדות למסקיר משלים ולחו"ד ממונה, [אר] אין כל עמדה של המשימה לעניין עמדה עונשית ולהבטחת המשימה לרף אותו היא טוען".

3. לא אוכל לקבל את בקשה התביעה להטמער ממשמעות הדברים, מטעמים אלו:

א. לא ניתן כל הסבר של- ממש, מודיע וכיידן ניתן להתעלם מעמדת מדינה, שהוצאה במפורש ולא הסתייגות בדיון, ולאחר קבלתו של מסקיר חיובי ביותר, שיש להניח כי עמד בבסיס העמדה;

ב. אף אם הייתה מניח כי מדובר בטעות של ב"כ המדינה באותו דיון, הרי לפני גם החלטתה של כב' הש' בן-אריה, ובוודאי שאין לשער כי החלטה זו ניתנה עקב טעות או בהסתמך הדעת. ההחלטה זו אף לא סוויגה באזהרת הנאשם מפני פיתוח ציפיות;

ג. במצב דברים זה, יש לתת לעמדת המדינה את המשקל הנכבד לו היא רואייה, ובוודאי להחלטה שבאה בעקבותיה, משחלייט בית המשפט לאמץ עמדה זו, ומשנו צורה בלבו של הנאשם אינטרסים הסתמכות ממשי ומובסס;

4. לא אוכל להתעלם מעמדת המדינה, קל וחומר מההחלטה כב' הש' בן-אריה; ובהתו נעצות בנסיבות קונגראטיביות של תהליך שיקום מרשים - אף לא אוכל לסתות מהדרך אותה התו.

הצדקה של החרגת העונש מהמתחם שנקבע, מטעמי שיקום:

5. הנאשם ליד 1970, כבן 49 يوم, מצוי ביום בקשר זוגי לאחר התפרקות של שתי מערכות נישואין, ואב

לאربעה ילדים בוגרים. מוצא הנאשם במשפטה נורמטיבית חמה ומלוכת, אך הנאשם הסתבר בנסיבות לביצוע עבריות ובשימוש בסמים. כך, עד טיפול גמilia מוצלח בשנת 2003, שם סוף לצריכת הסמים (שהתחדשה בהמשך) ואף לביצוע עבריות. המשפחה שהקים הנאשם מרובת-בעיות, כמפורט בתסקרים, וב做过 לא השכלו הנאשם וזגתו דואז להיעזר באמצעים הטיפוליים והמכוניים שהוצעו להם על-ידי גורמי רוחה.

. 6. לאחר מכן עבד הנאשם לפרנסתו בשיפוצים, אך לאחרונה הוגבל הנאשם ביכולתו לבצע עבודה פיזית עקב בעיה רפואית בגבו. הנאשם עבר בהצלחה סדנת תעסוקה ונפתחו בפניו אפשרויות הנבחנות עתה.

. 7. הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו החמורים והכיר בנסיבות של אובדן השליטה ושל הביטוי הלא-邏輯י של תוקפנותו.

. 8. שירות המבחן שילב את הנאשם בטיפול קבוצתי "יעודי לעבריini אלימות, ובתשקרים מתוארת התקדמותו של הנאשם בטיפול הממושך, משנת 2017 ועד עצם היום הזה:

. א. הנאשם השקיע בטיפול הקבוצתי, בחן בכנות את עצמו ואת התנהגותו ורכש מיומנויות להנהלות תקינה ולא-פוגענית במצבו תסכול ולחץ;

. ב. הנאשם שולב בתכנית המיווחדת של "אוניברסיטה בעמ", סימן קורס מבוא לפסיכולוגיה ולומד עתה בקורס מבוא לרפואה. הנאשם בולט לטובה בתכנית זו, ואפנה לעדותן של מר הררי, מרצה בתכנית, מיום 18.05.18, ולתעודות שהוצגו ביום 18.02.19;

. ג. הנאשם השקיע כוחות ומאזים לשפר ולקדם את יכולתו לעמוד במשימות חייו במישורים השונים, והביא עצמו לשינוי عمוק בתפיסותיו ובדרכי התנהגותו. הצלחתו של טיפול נמדדת בראש ובראשונה בשינוי התנהגות, יש לומר כי הצלחה זו הושגה - הנאשם לא חזר על מעשה אלימות, לא נכשל בשימוש בסמים, ונמנע מכל הסתבכות בפלילים. יתרה מזו: הנאשם מתיחס ברצינות ובאחריות לאתגרים נפשיים, כלכליים, זוגיים ומשפחתיים העומדים בפניו, וחותר לפתרונות באופן תקין ולא תוקפני;

. ד. בכל מסגרת טיפולית הפר הנאשם למודל לחיקוי והוא מעודד ותומך באחרים העוברים לצדו תהליכי שיקום וקידום;

. ה. שירות המבחן סיים בהמליצה עונשית שעיקרה טיפול-שיומי - מתן האפשרות לנางם להמשיך בדרך הטובה בסיווע השירות וsocioniotics טיפול אחריות;

. 9. שיקומו של הנאשם איננו מצוי בעתיד המעורפל, כתקווה מבוססת יותר או פחות; שיקומו של הנאשם הוא עובדה מוכחת, נתון מוחשי ומוצדק בהווה. אין חלקו של הנאשם עם אלו שככל רצונם הוא לשוב לאורח חיים היישן והמוכר, משחשקע עצמו, כתפים וראש, טיפול שהוצע לו ושבו הסתייע לשנות מהותית תפיסות והתנהגויות מכשילות. בנסיבות אלו מורה ההלכה הפסוכה כי יש לתת לשיקול השיקום קדימות ועדיפות על-פני ערך הגמול, לחרוג ממתחם העונש ההולם, ועד-כדי הימנעות מכךיתו של הנאשם (ע"פ 2125/18 דוד נ' מ.י., 2018), ע"פ 17/6637 קרונל נ' מ.י. (2018), ע"פ 15/779 פלוני נ' מ.י. (2015)).

אסכם לעניין החרגת עונשו של הנאשם:

10. קיצוניות חומרתם של מעשי הנאשם הובילו לקביעת מתחם עונשי חמיר. לא ניתן להפחית במשמעות של תהליך השיקום המרשימים שעבר הנאשם, אך אין לדעת אם תהליך זה לבדו - ללא עמדת המדינה וההחלטה מיום 16.07.18 - יכול היה למנוע את כליאתו של הנאשם מכל וכל. ניתן להעלות על הדעת גם חריגה ממתחם העונש על-דרך כליאת הנאשם לתקופה קצרה.

11. באו אפוא שני אפיקים אלו ובהתלכדותם יצרו זרם עז, שוטףumo כל ספק לעניין הצדקהה של ההימנעות מכליאת הנאשם.

רכיבי הענישה:

12. עונשו העיקרי של הנאשם יהא אסור לריצוי בעבודות שירות, לתקופה המקסימאלית (עתה), לפי הצעתה המFORCEת של הסניגורית, ועל-אף המלצהו של שירות המבחן לkür את תקופת הריצוי.

13. לתוספת הרתעה, יוטלו עונשי מסר מוותנה והתחייבות כספית.

14. לנוכח מצבו הכלכלי של הנאשם, שימושו במצלבו הבריאותיו וושפיע משחת חדש בעבודות השירות, לא אחיבנו בקשר. לא כך באשר לפיצויו, שכן לפי ההלכה הפסקה, מצבו הכלכלי של הנאשם יוכל התשלום שלו אינם משפיעים על קביעתו של פיצויו, כדין פיצויו אזרחי (והשו ע"פ 5761/05 **מ'דלאי נ' מ'.** (2006) וע"פ 12/2661 פלוני נ' מ' (2012)). אdegish, כי כדרכו של פיצויו הנקבע בהליך פלילי, ללא הוכחת הנזקים כדבוקי סכומי הפיצוי שייקבעו לא יגלומו את מיצוי הנזקים לאשורם.

15. הנאשם יעמוד, לבקשתו ובהסכמתו, תחת פיקוח שירות המבחן.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שישה חודשים מסר בפועל, שירות בעבודות שירות הדתית בתל-אביב - יפו או במקום-עבודה אחר שיקבע הממונה, החל ממועד אותו יקבע הממונה אך לא לפני 28.04.19. אני מתייר ביצוע בדיקות שטן לנائب, ומתרה בו כי אי-ציותות להוראות הממונה או המmonsim במקומות העבודה, גילוי שרדי סם בבדיקות, סירוב לבצע בדיקות או ניסיון להטוטן, יוביל להפסקת העבודות ולהמשך ריצוי העונש בכליאה. תשומת לב הנאשם להוראות שבחוות דעתו של הממונה;

ב. חמישה חודשים על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף, פרט לאיומים;

ג. התחייבות בסך 1,000 ₪ למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג. לא תחתם ההתחייבות, יאסר הנאשם למשך חדש ימים;

ד. פיצויי בסך 8,000 ₪ לנפגע א.ל. (ע"ת 5 בכתב האישום) ופיצויי בסך 1,000 ₪ לנפגע ס.ס. (ע"ת 1

בכתב האישום). סכומי הפיוצ'י יופקדו בקובת בית המשפט עד ליום 01.07.19 ויעברו לנפגעים. לא יופקダ הסכום הכללי עד למועד הנ"ל, ישא הפרשי הצמדה וריבית מיום המעשה 14.08.14 ועד ליום התשלום המלא בפועל;

ה. צו מבחן למשך שנה מהיום, כשבצו נכלל תנאי מפורש של המשך השתתפות בקבוצה הטיפולית ובתכנית "אוניברסיטה בעמ", כל עוד ימצא שירות המבחן לצורך כך. הנאשם מזוהה כי הימנעות משיתוף פעולה עם שירות המבחן, תוביל להשbat התקיק בבית המשפט ולגזרת עונש חלופי נוספת;

הוראות נלוות:

- א. התביעה תחיש לזכירות טפסי פרטי מתلون, שייסרקו לתיק כחסויים;
- ב. מועד תשלוםו של סך הפיוצ'ים נדחה, ודוחיתו הנוספת או פריסתו לתשלומים יהיו במידה הצורך עניין לטיפול המרכז לגבייה קנסות לפי סעיף 5ב. לחוק המרכז לגבייה קנסות, אגרות והוצאות, תשנ"ה-1995.
- ג. פיקדון בתיק מ"י 14-08-1667 יושב לנאים לאחר קבלת אישור על סיום ריצויו של המאסר;
- ד. מוצגים, ככל שהיו, יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;
- ה. עותקי גזר הדין יועברו לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות;

זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ט אדר א' תשע"ט, 06 ממרץ 2019, במעמד הצדדים.